

HA REÁD GONDOLOK

1. Ha reád gondolok, ó, Betlehem,
Nagy öröm tölti el a kebelem.
Istenünk nagy kegyét itt láthatom,
Jézusom szerelmét csodálhatom:
Fölvette a nyomort önkéntesen,
Megjelent egy kicsiny, szegény helyen,
Nem hiú pompa közt, nem gazdagon,
Pedig a menny üdve nála vagyon.

2. Ha reád gondolok, ó, Betlehem,
Vigaszom csakhamar én meglelem,
Hisz lehet helyzetem bármily szegény,
Nem vet meg Jézusom, jól tudom én.
Eljön Õ szívesen, meg nem utál,
Benne a szív hû barátira talál;
Ki értem fölvette a nagy nyomort,
Mostan is hû kezén ápolva hord.

3. Ha reád gondolok, ó, Betlehem,
Helyzetem csakhamar megérthetem
Vajon a kebelem egy palota?
Földi fény, dőreség s nagyzás hona?
Vagy pedig a szívem egy Betlehem
S megszülettl bennem, ó Mesterem?
Jó tehát, üdvös és kíváncs,
Legyen a szív szerény s alázatos.

Forrás: www.keresztenydalok.hu